

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Станом на сьогоднішній день у системі підготовки майбутніх фахівців гострої актуальності набула проблема практичної організації дистанційного навчання. Спочатку проблема була обумовлена раптовим карантинном під час пандемії COVID-19, з часом проблема загострилась необхідністю забезпечити якість підготовки майбутніх фахівців під час організації освітнього процесу в умовах військових дій.

Взаємодія у психології та педагогіці – це процес безпосереднього або опосередкованого впливу об'єктів (суб'єктів) один на одного, що породжує їхню взаємну обумовленість і зв'язок. Взаємодія між людьми – це особливий тип зв'язку, який передбачає взаємні впливи сторін і взаємні зміни. Особливе місце у взаємодії належить спілкуванню і спільній діяльності: спілкування одночасно є й атрибутом спільної діяльності і самостійною цінністю. Суб'єкт-суб'єктна взаємодія (спілкування в широкому значенні) включає комунікацію як обмін інформацією (спілкування у вузькому значенні), взаємодію як обмін діями й сприйняття індивідами один одного.

Педагогічна взаємодія визначається науковцями як процес спільної діяльності суб'єктів освіти, що має конкретну педагогічну мету, яка базується на встановлених нормах і цінностях, а її наслідком є зміни в цінностях, установках, діяльності, особистісному світорозумінні й поведінці.

Дистанційна педагогічна взаємодія в освітньому середовищі ускладнена обмеженням звичних фізичних форм контакту в системі «викладач-студент». Взаємодія між педагогами та здобувачами освіти під час дистанційного навчання відбувається в межах штучно створеного комунікативного простору. Комунікативний простір передбачає сформовану ситуацію взаємодії, в якій є місце, час та взаємне бажання для спілкування, спрямовані на досягнення

освітніх цілей. В умовах дистанційного навчання цей процес ускладнюється необхідністю спільної діяльності та сприйняття й розуміння інших у віртуальному просторі. Жива робота викладача і студента – це основний складник освітнього процесу. Саме спілкування є найважливішою стороною педагогічної діяльності, ефективність якої залежить від вирішення різних педагогічних завдань і способів вибудовування комунікації педагогів зі студентами. Перехід на дистанційне навчання призвів до значних змін у структурі діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників, зокрема в такій її складовій, як педагогічне спілкування. Це зумовлено насамперед тим, що внаслідок термінової переорієнтації на дистанційні освітні технології педагоги та здобувачі освіти зіткнулися з цілою низкою проблем, серед яких найважливішими є: індивідуальні перешкоди технічного забезпечення Інтернет-з'єднання; брак методичних знань із навчання онлайн; невміння користуватися онлайн-майданчиками; неможливість вивчення деяких дисциплін в онлайн режимі. Ще однією проблемою стає зміна формату педагогічного спілкування, яке набуває нових для викладачів і студентів рис. Навчання із застосуванням дистанційних освітніх технологій – всього лише специфічна форма організації навчання, що вимагає зміни традиційного навчального процесу та перегляду принципів і методів педагогічної діяльності.

Отже, в умовах цифровізації багатьох сфер життєдіяльності людини, зокрема і сфери освіти, педагог повинен мати достатній технічний і методичний рівень володіння інтернет-платформами, що дозволить успішно досягати мети і в умовах дистанційного навчання. Необхідно максимально повно використовувати всі потенційні можливості соціальної та освітньої ситуацій для збереження цінності та сенсу спілкування викладача і студента. Продумана діяльність викладачів з організації педагогічного спілкування в умовах дистанційного навчання дозволить підвищити ефективність їх взаємодії зі здобувачами освіти та успішно реалізувати освітні цілі.